

IN XPI NOMINE. INCIPIT
VITA SCI AC BEATISSIMI PA
TRONI NRI MARTINI EPI
ATQUE CONFESSORIS.

Igitur martinus sabariae pannoni^{orum}
oppido oriundus fuit. sed intra italiam
ticini alitus est. parentib; secundū seti
dignitatem non infimis gentilibus tam;
patere eius miles primū. post tribūnus mili
tū fuit; Ipse armatam militiam in ado ler
centia secutus. inter scolares alar sub rege
constantio. deinde sub iuliano caesare mili
tauit; Non tamen sponte. quia primis fere ab
annis diuinā potius seruitutē sacra in lus
tris pueri spirauit infantia; Nam cū esset
annorū decem. inuitis parentib; ad eccliam
confūgit. seque cati cum inū fieri postulauit;
Mox mirum in modum totus in di opere con
uersus. Cum esset annorū duodecim heremū

de alio senserim? Non refugim? aut.
ut si qui ei modi sunt. nos quoq; cū tali
uiro oderunt; Illud facile confido. om
nib; scīr opusculū istud gratū fore;
Dec&ero. si qui hęc infidelit̄ legerit.
ipse peccabit. Ego mihi conscius sum.
mērerum fide & amore xpī impulsū
ut scriberem manifesta exposuisse uera
dixisse. paratūq; ut spero habebit
adō praemium. non quicumq; legerit.
sed quicumque crediderit.
EXPLICIT LIBER PRIMUS.

**INCIPIT EPISTOLA SEVERI ADEY
SEBIŪ PRM POST EA EPISCOPO.**
Hesternadie cum ad me pleriq; mona
chi uenissent. inter fabulari uiger lon
gumq; sermonē mentio incidit libelli
mei. quē de uita beati uiri martini
uixidi. studio seq; eū multir legi liben

tissime audiebam; Interea indicatur
mihi dixisse quendam malo spū susci-
tatum. cur martinus qui mortuor susci-
tatur & flammis domib; depulsi & ipse
nup adustus incendio periculose fuisse
obnoxius passioni; Quidam qui quis
est miserum, iudaeorum in uerbis eius
p̄fidiam & dicta cognoscim. qui in crū-
ce positum dñm his uerbis increpabāt.
Alior saluor fecit. seipsum saluū facere
non potest; Uere plane iste qui cūq; ē.
nullis temporib; natur ēē. & in dñm hac
uoce dicere potuissē. qui simili sc̄m dñi
blasphemac exemplo; Quid ergo quis
quis ē? Martinus ideo non potens ideo
non sc̄r. quia est periclitatur incendio.
Obeatum & p̄ om̄a similem apostolis & iā
in hircō nuttur uirū. Nempe hoc & de pau-
lo gentilescum uiperam om̄or dirrē

liberisunt. & quod inexpugnabili uirtute
aduersum omnia fundatur steterit.

XVII. Vbi postumianus ait. ego quo ad uiuam
& rapiam aegypti monachos predicabo.
Laudabo anachoritas. mirabor heremitas.
martinum semper exequam. non illi ego audeo
monachorum certe non episcoporum quae
piam comparere. *monachorum*

XVIII. Postumianus se uero ait. tu potius ut de
sidero residua martini opera contexe qua
te praeterisse professus es. At iller respondit.
arbitror rectius istud a gallo esse poscen
dum. & cetera quae secuntur.

XX. Gallus respondit licet impar sim tanto
oneri tamen praelatus apostumiano oboe
dientiae cogor exemplum ut munus istud
quod imponis non recusem. Gallus
EXPLICIT CAPITULATIO.

INCIPIT DIALOGUS SEVERI.

Cum in unum locum ego & gallus noster
conuenissemus. uir mihi & propter martini
memoriam & illius discipulum enumerat.
& propter merita carissimum. Intuenit nobis
postumianus meus. nostri causa ab oriente
quo se ante triennium patriam relinqueret
contulerat. regressus complexi hominem
amantissimum. ex osculatiq; genua & peder
eius. Cum uno atq; altero spatio obstupe
facti inuicem flentes ^{pre}gaudio deambular
semus. lectis in terram ciliis confestimur.
Tum prior postumianus me intuens. cum inquit
essem in remotis aegypti libuit ut ad mare
usq; procederem. nauem illic onerariam
offendi. quae cum mercibus. narbonam peruenire
solueret parabat. Eadem noctem mihi in so
nis ad stare uisus es. & in ista me manu tra
here. ut nauem illam conscenderem. mox